

[Aksel Larsen.]

Indtægter og Udgifter, bliver der Overskud i Stedet for det budgetterede Underskud. Det bliver ikke noget reelt Overskud, fordi der findes en hel Del Udgifter, Eengangsudgifter, i Forbindelse med Afviklingen af Besættelsestiden: den danske Brigade i Sverige, de tyske Flygtninge i Danmark o. s. v., o. s. v., men det er jo noget, man ikke kan regne ind under det ordinære Budget, og det maatte være forsvarligt at søge disse Udgifter afholdt ved ekstraordinære Midler. Jeg vil mene, at det havde været fuldkommen rimeligt, om man havde beregnet saadanne Udgifter, Eengangsudgifter eller aldeles ekstraordinære Udgifter i Forbindelse med den særlige Situation, Danmark har befundet sig i de sidste Aar, afholdt af Provenuet af Pengelovene, saaledes at det blev Skattesnydernes Efterbetalinger og Bøder, for saa vidt dette indgaar i Statskassen, og det gør jo det meste, der blev anvendt til at dække saadanne Udgifter. Hvis man stillede sig paa dette Standpunkt, vilde der egentlig ikke være Brug for saadanne Indtægtslove som dem, der her forelaas, og jeg er derfor efter at have gjort mig bekendt med Avisernes Referater af Ministerens Forelæggelsestale ikke blevet mildere stemt over for Lovforslaget som saadant.

Jeg er i øvrigt af den Mening, at hvis man har Udgifter, der skal dækkes og maa dækkes gennem en Forhøjelse af Beskatningen, saa bør Forhøjelsen lægges paa den direkte Beskatning og ikke først og fremmest paa den indirekte Beskatning og slet ikke paa den indirekte Beskatning af Befolkningens almindeligste Forbrugsartikler.

Jeg tror, der maa kunne gøres meget for at reformere de direkte Skatter, saa de bliver mere rimelige og retfærdige. Det er med meget stor Glæde, at jeg ser „Politiken“, om hvilken jeg efterhaanden ikke ved, om den er Organ for det nuværende radikale Parti, tilslutte sig vort Synspunkt, at man maa have gjort en Ende paa Skattesnyderiet, og saa hvad Indtægterne angaar. Bladet anslaa, at det vil give en 15—20 pCt. mere i direkte Skatteindtægter, og det er jo en Post. Jeg vil opfordre Finansministeren til at bruge sin Indflydelse og animere Skattekommissionen til snart at komme med nogle Resultater paa dette Omraade; jeg haaber, at vi enten hos Finansministeren eller i Skattekommissionen kan vinde Gehør for den Opfattelse, at selve Grundlaget for Skatteudskrivningen maa reformeres, saaledes at man fremtidig sættes i Skat af sin reelle Indtægt, og at der ikke bliver noget,

der hedder Fradrag for betalt Skat. Det vil naturligvis sige, at saa bliver Skatteprocenten langt mindre, end den er nu, men det vil give langt større Muligheder for en retfærdig og effektiv direkte Beskatning. Jeg havde altsaa foretrukket, naar man endelig vil have Dækningslove, at man var kommet med direkte Skattelove, og jeg kan, som allerede sagt ved første Behandling, ikke stemme for et Lovforslag som det her foreliggende.

Jeg havde ved første Behandling en Diskussion med Finansministeren, der mente, at jeg gjorde ham Uret, naar jeg paastod, at han havde bestræbt sig for at komme til at eftergive Skattesnydere nogle af de Penge, de skulde betale Staten. Da Finansministeren under første Behandling hævdede, at jeg havde gjort ham Uret paa dette Punkt, gik jeg ikke op og svarede, fordi jeg tænkte, at jeg maatte hellere se efter, om min Hukommelse havde spillet mig et Puds. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at jeg havde Ret, for i Loven om Anvendelse af Efterbetalings- og Bødebeløb vedrørende Indkomst- og Formueskat til Staten, fremsat i Folketinget den 28. Februar 1946, var der netop i § 2 en Bestemmelse, der gik i den Retning, jeg har sagt. Denne Bestemmelse eller rettere hele § 2 gik Finansministeren med til at tage ud af Lovforslaget, og det var udmærket, men naar Finansministeren har fremsat et saadant Forslag, saa overdriver man vel ikke, naar man siger, at han har bestræbt sig for at eftergive Skattesnydere visse af de Beløb, de har besveget Staten for.

Jeg beklager — jeg kan ligesaa godt sige det nu for ikke at forlænge denne Sags Behandling her i Folketinget ved at tage Ordet ved tredje Behandling —, at vi ikke har kunnet faa Socialdemokratiet med til at stemme imod denne Forhøjelse af Forbrugsafgifterne. Jeg finder, det er meget rigtige Synspunkter, der er fremsat i det Afsnit i Betænkningen, der er skrevet af Socialdemokratiet, men Konklusionen harmonerer jo ikke med Synspunkterne. Man beklager, at der kommer et saadant Forslag om indirekte Skatter, man siger, at man vilde hellere have direkte Skatter, og at man vil have de private Formuer bragt i Niveau med Landets virkelige økonomiske Stilling, men det hjælper altsammen sørgelig lidt, naar der ikke drages den rigtige Konklusion af disse Præmisser, men man efter disse Præmisser siger, at saa vil man alligevel stemme for de indirekte Skatter.

Det er jo efter det foreliggende klart, at Lovforslaget vil blive vedtaget her i Tinget. Vi har derfor under Udvalgsarbejdet stillet os paa det Standpunkt, at vi